

[Kyed.]

Op paa den anden Side, hvor ved saa den højtærede Minister, at der nu i disse 16 Uger er Brug for en Aflastning af Englandsmarkedet af 400 t pr. Uge? Det kan jo være, at der i de 8 Uger af de 16 er Brug for en Aflastning af 600 t pr. Uge, medens der i de andre 8 Uger maaske kun er Brug for en Aflastning paa 200 t eller 150 t eller maaske slet ingenting. Det beror alt sammen paa, hvorledes hele Verdensmarkedet ligger. Og derfor er det Forslag, som vi fra Venstres Side stillede, sidste Gang denne Sag var til Behandling, i Kontakt med de praktiske Forhold ude i Livet, og det støttes ogsaa af det praktiske Mejeribrugs Mænd; Forslaget gik jo i det store og hele ud paa, at Landbrugsministeriets Smørreksportudvalg, som har Fingeren paa Pulsens, hvad Verdensmarkedet angaar, bestemte, hvor stor en Del af vor Produktion der ekstraordinært skulde tilbageholdes og anbringes paa det hjemlige Marked for derved at undgaa en eventuelt Overfyldning af det engelske Marked i Løbet af Sommerens Uger, og saa skulde efter Forslaget Margarineproduktionen indskrænkes tilsvarende i de samme Uger. Endvidere stillede vi Forslag om, at Befolkningen skulde betale en Hjemmemarkedspris svarende til Produktionsprisen i al Almindelighed, dog at der for den mindre bemidlede Del af Befolkningen blev stillet til Raadighed 5 Mill. Kr., som skulde anvendes til Margarine- og Smørkort, saaledes at de kom billigere igennem end den Del af Befolkningen, som har Raad til at betale.

Et saadant Forslag vilde kunne afstemme Eksportmængden i Forhold til Kravet, efter Afsætningsforholdene ude paa Markederne, men hvis man derimod følger det af Ministeren forelagte Forslag, spænder vi det hele ind i Rammer, som er ganske urimelige. Forholdet er nemlig det, at ingen af os ved, hvorledes Smørmarkedet, som jeg nævnte før, kommer til at ligge i de 16 Sommeruger, der her er Tale om. Vi ved kun, at Tilførslerne til Markederne har været mindre i den forløbne Vinter end i den tilsvarende Periode i Fjor. Vi ved, at den lave Smørpris, som vi har faaet i Vinter, har ligget lidt højere, end den gjorde Aaret i Forvejen, men den har dog stadig ligget paa 2 Kr. og derunder, en Pris, som ligger betydeligt under Produktionsomkostningerne. Vi ved, at denne lave Pris paa Smørmarkedet for dansk Smør ikke paa nogen Maade har til Grund, at vi har tilført Markedet for meget; vi har tværtimod tilført det engelske Marked

20 pCt. mindre i den forløbne Vinter end i den tilsvarende Periode i Fjor, men til Trods derfor er Prisen ikke steget til over de 2 Kr. Dernæst ved vi noget andet. Vi ved, at i denne Sommer er f. Eks. Kølehuslagrene paa det engelske Marked mindre end i den tilsvarende Periode i Fjor; Kølehuslagrene rummer ikke mere end det halve af den Smørreserve, der ellers plejer at være til Raadighed paa det engelske Marked om Sommeren, som var til Raadighed i 1934, og som var til Raadighed i den tilsvarende Mængde i 1933. Hvad Formindskelsen af Kølehusbeholdningerne betyder for Markedet, kan man ikke bedømme i Dag. Skulde den f. Eks. medføre, at Priserne bliver forholdsvis højere, vilde det være uklogt, om man paa Forhaand gennem en saadan Lovgivning har baandlagt en vis Smørmængde, som skal afsættes paa Hjemmemarkedet og oven i Købet afsættes til en meget lav Pris, som skal gøres endnu meget billigere ved et Tilskud af 1 Kr. pr. kg.

Jeg maa derfor paa mit Partis Vegne fraaade det Forslag, som er fremsat af den højtærede Landbrugsminister, og jeg maa her pege paa, at vi understøttes i de Betragtninger, jeg her har gjort gældende, gennem den Resolution, der i Dag er blevet omdelt, og som blev vedtaget paa et Møde af Mejeribrugets delegerede, afholdt her i København i Gaar. Denne Resolution anmoder saavel den høje Regering som Rigsdagen om, at den Smørordning, der kan være Tale om at gennemføre, kommer til at indeholde Bestemmelser om en Hjemmemarkedspris, der i det mindste nogenlunde svarer til Smørrets Produktionspris, ligeledes at en Forøgelse af det indenlandske Smørforbrug muliggøres ved en Begrænsning af Margarineproduktionen tilpasset efter de forhaandenværende Afsætningsmuligheder for Smørret paa det udenlandske Marked.

Dernæst har man vedtaget et tredie Punkt i Resolutionen, som siger: en Udligning af Landbrugets Udgifts- og Indtægtsniveau ad valutamæssig Vej eller paa anden Maade. Hvad det sidste angaar, forstaar man jo udmærket godt, at Mejeribrug, Landbruget, under de vanskelige Produktionsforhold, under Mangelen af Rentabilitet i Smørproduktionen, stiller Krav om, at der maa ske en Ændring, for en Fortsættelse er ganske udelukket. Det understreges f. Eks. gennem det Resultat, Landøkonomisk Driftsbureau er kommet til igennem sine Undersøgelser af Landbrugets Driftsforhold; det viser sig,